

idlis, qudlis; v. gr. comp. 415. sq.) talis. N. 13.72. 19.15. BH. 6.12.

इष् *Desid. irr.* a r. आप् q. v., gr. 540. c. परि quaerere. DR. 8.8.

इष्वा *f.* (a praec. s. आ) desiderium adipiscendi, perficiendi. SA. 1.11.

इष् (ab इष् s. उ) adipiscendi cupidus.

इषिक्त् (Part. praet. redupl. a r. इ, s. वस्, gr. 694.) qui ivit. N. 11.33.

1. इर् 2. A. (गतौ क. कम्पगत्योः r.) ire; tremere, commoveri, v. sq. (Huc traxerim lat. *ira*, ita ut a motu animi sit nominata - cf. इर्त्त्य et इर्ष्य -; scr. इर् autem ex अर्, quae forma primitiva est radicis ऋ, orta esse videtur.)

2. इर् 1. et 10. (cl. 10. est Caus. praec.) P. mittere, emitte, e. c. शब्दम् sonum, वाचम्, गिरम् sermonem. N. 5.30. 17.50. MAN. 11.35. SA. 5.33.

c. उत् mittere, emitte. A. 9.12.: वज्रम् अस्त्रम् उदीरय. RAM. II. 56. 15.: दीनाम् वाचम् उदीरयन्.

c. प्र 1) mittere. HIT.: कालप्रेरित. 2) dirigere, flectere, regere. UR. 4.5.: अस्त्रान् प्रेरय; SAK. 29.1.: नयने प्रेरयन्त्या.

c. सम् 1) i. q. simpl. SA. 5.36. 2) commovere, agitare. H. 1.9.

इर्त्त्य 1. P. (इर्षायाम्, equidem syllabam य hujus radicis, quae in temp. gen. nondum inventa est, pro character 4^{tae} cl. habuerim, ita ut इर्त्त्य sit radix, quae varietas est simplicioris formae इर्ष, unde इर्षित q.v., porro Substant. इर्षी et Adject. इर्ष. इर्ष autem ex इर् adjecto ष् ortum esse videtur, quum sibilantes saepe simplicioribus radicibus adjungantur; cf. e. c. मास्, भास् c. मा, भा, et मोक्त् cum मुक्त्) invidere.

इर्म n. vulaus. AM.

इर्षी *f.* (v. इर्त्त्य) invidia. Scribitur etiam इर्ष्या. HIT. 15.5.

इर्षित (Part. pass. a r. इर्ष - v. इर्त्त्य - s. त) cui invidetur. HIT. 28.19.

इर्ष (v. इर्त्त्य) invidus, invidens. HIT. 13.3.

इर्ष्य 1. P. (v. इर्त्त्य) invidere.

इर्ष्या *f.* invidia. AM. (v. इर्षी).

इर्त् v. इर्.

इर्लित (Part. pass. praec. s. त) celebratus. AM.

इर्म् 2. A. dominari, imperare, Wils. «to possess power, property or authority». (Fortasse huc pertinet goth. *eigan* habere cum Guná et anomalá Mediá pro Aspiratá, quam ex scr. ष् et gr. *κ* - v. इश्चर - expectaveris; germ. vet. *eigan*, Adj. *eigan* proprius - nostrum *eigen* - *eh-t*, Th. *eh-ti f.* possessio, facultas, substantia, opes, reditus, praedium.)

इश् *m.* (r. इष् s. अ) 1) dominus. IN. 5.32. SU. 3.19. 2) cognomen Sivi. AM.

इश्चान *m.* (Part. praes. a r. इष् s. आन) nomen Sivi. DEV. 8.23.

इश्चानी *f.* (Fem. praec.) nomen Durgae, Sivi uxoris. DEV. 8.21.

इश्चर *m.* (r. इष् s. चर) 1) dominus. H. 3.1. N. 2.6. BH. 4.6. 2) nomen Sivi. AM. 3) Adj. potens, capax, par. cum *Infin.* DEV. 1.64. HIT. 75.14. (Huc retulerim gr. *κῆρος* abjectá vocali initiali et correctá syllabá च in u sicut e *चन* fit *चुनस्* etc. = *κuv-ós* gr. 225.; terminatio *io-s*, convenit cum suffixo Derivativi ऐश्चर्य, q.v. Vox *κῆρος* autem alius originis est, v. प्रूर. Fortasse germ. vet. *herro* (nostrum *Herr*) per assimil. ex *herjo*, huc pertinet; hib. *aesfhear*, *aesar* deus, v. Pikt. p. 20.)

इश्चरी *f.* (Fem. praecedentis) 1) domina. 2) nomen Durgae, v. इश्चानी.

1. इष् 1. P. (उक्के) spicas colligere.

2. इष् 1. A. (गतिदर्शनहिंसादानेषु क. दानेक्षहिंसे सर्पणे) ire; videre; ferire, occidere; dare.

इषत् paululum praesertim in initio compositorum. DEV. 4. 11.: इषत्सहास; 7.2.: इषद्वास.

इषडुष्ण (e praec. et उष्ण calidus) tepidus. HEM.